

Hüzün Ve Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Temmuz 2022

Yorgun bir sözcüksün sen, düşlerimin tırmandığı o dik yokuşlarda saklı merdiven basamağı gibi.

Boyumu aşıyor gerçekler.
Boyum uzamıyor da sevdiğim.
Buğday tenli bir başaksın belki de
Hem dolu hem mağrur
Hem delişmen hem rüzgâr
Otağ kurduğum göğün renginde saklı bir dua gibi
Yüreği tırmalayan vecizelerden üstüme serpilen ölü toprağı

Minyatür yüreğimde saklı devasa kâinat
Renklerin coşkusuna tutkunum
Özlemim renklere
Siyah bir tabut gibi saklandığım içime
Başına buyruk olsa ne ki rüzgâr?

Diviti tükenmeden günün ve kalemin
Rezerve ettirmeliyim bir şiire bir hikâyeye kendimi
Kılıksız bir düşün belki de gerçeklerin acıtan yanı
Yansız sevdiğim
Yaşsız yaşlandığım
Yasımsa metruk bir kelime
Yasa bellediğim hüznün ve şiir
Başımı yasladığım omzu Rabbin
Kalantor gölgelerin de uzağına kaçtığım.

Topak topak olmuş sözcükler
Çivit renginde bir özlemsin
Mimlenmiş şatafatlı bir sağanak
Aklın kıvrımlarında kaybolmuş başat bir sözcük
Kerpetenle alıyorum sözcükleri ağzından
Hava kaçırın lastiği güneşin
Güne öykündüğüm gecede saklı sır yüklü bir mealim